

הלכות ציצית י"ב

עה

ב עשה מלית לצורך הכריכים אע"פ שלובשה לפעמים בחייו א"צ להטיל בה ציצית כיון שעיקרה אינה עשויה אלא להתכסות בה בשעה שפטור מן הציצית¹ הוי ליה ככסות המיוחדת לילה שפטור מלהטיל בה ציצית אפילו אם לובשה בוים.

ולדברי האומרים² שכסות לילה חייב להטיל בה ציצית אם לובשה כיום הוא הדין כאן חייב להטיל בה ציצית אם מתלבש בה בחייו.

ומאחר שלא נתברר לנו הלכה בדברי מו' לכן ישול בה ציצית³ אבל לא יכרך עליה:

ג מוכרי כסות מותרים ללבוש מלית שאינה מצוויצת⁴ כיון שאין כוונתם להנאת לבישה אלא כדי להראות ללוקחים מדת המלית.

אבל אסור ללבוש מלית שאינה מצוויצת כדי להעביר את המכס שאין נוטלין מכס מן המלבושים שהרי נהנה הוא בזאת הלבישה ומתכין הוא לכך שעל ידו הו' אין נוטלין ממנו מכס:

כ דיני לקחת ומכורת מלית וכו' סעיפים:

א הלוקח מלית מצוויצת מישראל הרי זה בחוקת כשרות⁵ לפי שכל ישראל בקיאו בכהכשר תוקן עשיית הציצית⁶:

ב הלוקח מלית מצוויצת מתגר נכרי אפילו אינו תגר למכור מליתות אלא הוא תגר לשאר סחורות⁷ ואומר שלקח מלית זו מישראל עם ציציותיה⁸ נאמן דחוקה על התגר שאינו משקרו שאם ימצא בדאי בדבר אחר לא יאמינהו בדברים אחרים.

ואין סומכין על חוקה זו אלא כשמוכר מלית מצוויצת כהלכתה⁹ דיש עוד צד להקל משום דאין דרך הנכרי לידע האך עושין ההוליות והקשרים ומסתמא לקחה עם ציציותיה מישראל אבל אין לוקחין ציצית שאינן תלוין במלית מנכרי אפילו הוא תגר שמא הוא עצמו מוואן או שזרין¹⁰:

ג השולח ציצית לחבירו ביד נכרי צריך שיחתמנו חותם בתוך חותם ועל דרך שנתבאר בי"ד סי' ק"ח¹¹ לפי שיש לחוש שמא יחליף הנכרי בחומין אחרים שלא נמנו לשם ציצית.

כמה דברים אמורים כשהוא בענין שיהנה הנכרי בחליפין אבל אם לא יהיה לו הנאה כלל מחליפין אין חוששין שמא יחליף הנכרי כדי להכשיל את ישראל:

ד וכל זה כששולח חומין שאינן שזרין¹² או אפילו הן שזרין אלא שאינן מופסקין ל'¹³

ב ראה נימוקי יוסף הלכות ציצית (הובא בב"ח). עולת

תמיד ס"ק א.

ג מור. שריע שם.

ד ב"י (הובא במ"א ס"ק א).

ה רמ"א סעיף א.

ו ב"י (הובא במ"א שם).

ז ת"א (שם).

ח ב"י.

ט ת"א ס"ק א.

י סעיף א.

יא ת"א שם (ועי' מחצית השקל שם).

1 מנחות מא, א. שריע סעיף ב.

2 נימוקי יוסף הלכות ציצית (הובא בב"ח). שריע שם.

3 נימוקי יוסף שם.

4 לעיל סי' יח ס"ב וש"נ.

5 י עולת תמיד ס"ק ג. ת"א ס"ק ב. וראה גם לעיל שם.

6 יא הנחת ר' אברהם אופנהיים בבאר היטב (דפוס

אמשטרדם תקכ"ט ואילך) ס"ק ג.

7 יב ת"א ומחצית השקל שם.

סימן ב

א מור. שריע סעיף א.

הלכות ציצית כ"א

חומין ארוכים רק עדיין הן חוש אחד ארך אבל אם הן שזורין ומופסקין לד' חומין ארוכים אין לחוש שחלף אותם הנכרי שבודאי אין לו חומין אחרים כיוצא בהן לפי שאין עושין חומין על דרך זה אלא לשם ציצית^{יב}:

ה' וכן המוצא חומי ציצית בשוק^{יג} אם הם שזורין ומופסקין לד' חומין ארוכים כשרים שבודאי לשם ציצית נעשו:

ז' אין מוכרין טלית מצוייצת לנכרי^{יד} אפילו הוא תגר^{טו} שלא יתלכש בה הנכרי וידמה לישראל הרואה אותו שהוא ישראלי^{טז} שהרי הוא לבוש בציצית ויתלה עמו בדרך ויהרגו הנכרי שהנכרי חשוד על שפכת דמים^{יז} וכן אין ממשכנין ואין מפקדין טלית מצוייצת אצל נכרי^{יח} אלא א"כ הוא לפי שעה בענין שאין לחוש שמא יתלה עמו ישראל בדרך:

כ"א כדת מה לעשות בציצית שנפסקו במליתות ישנים וכו' ה' סעיפים:

א ציצית תשמישי מצוה הן^א כלומר שאין בעצמן שום קדושה רק שמשתמשין בהן לשם מצוה לפיכך אחר שנפסקו מן המלית יכול לזורקן אפילו לאשפה אבל כל זמן שהן קבועין במלית אסור להשתמש בהן שום תשמיש של חול כגון לקשור בהם שום רבר וכיוצא בזה משום בזיו מצוה^ב.

ויש אומרים^ג דאף לאחר שנפסקו אין לנהוג בהם מנהג בוין לזרקן באשפה או לכל מקום מנוה (אבל יכול לזרקן שלא במקום מנוה) וא"צ לגנוזן לפי שאין בהם קדושה. ואע"פ שהלכה כסברא הראשונה מ"מ המחמיר ומדקדק במצות תבא עליו ברכה^ד.

ויש בעלי הנפש שמחמירין לגנוזן^ה או להניחן תוך ספר אחר לסימון^ו הואיל ונעשה בהם מצוה אחת יעשו בהן מצוה אחרת:

ב מליתות של מצוה שכלו אדם בודל את עצמו מהן^ז ואינו מותר לקנח את עצמו בהן ולא להשתמש בהן שום תשמיש מנוה אלא זורקן והן כלין מאליהן:

ג מותר ליכנס במלית מצוייצת לבית הכסא^ח לפי שאין זה כווי למצוה כל כך^ט במה הברים אמורים כנגד שעשוי למלוש ואינו מיוחד להתפלל בו^י אבל במליתות של מצוה שלנו שאינן מיוחדים רק להתפלל בהן אין נכון שיכנס בהם לבית הכסא. וכן הרולק לפנות ביום הכיפורים צריך לפשוט את הקיט"ל^{יא} כיון שאינו מיוחד רק להתפלל:

ג ארחות חיים הלכות ציצית סי' לד בשם הראב"ה. רמ"א
 סעיף א. וראה ערוך לקמן סי' תרלח סי"ח לענין ספק.
 וראה ד"י צ"צ ע"ב, ד.
 ד רמ"א שם.
 ה מהר"ל הלכות ציצית (הובא בדרכי משה ובפ"ו סי' כ). רמ"א שם.
 ו שו"ת מהר"י נוי"ל סי' קצא ופי' קצנ. וד"א סי' א. וראה גם לקמן סי' תנח סי"ב.
 ז שו"ע סעיף ב.
 ח רמב"ם הל' ציצית פ"ג ה"ט. שו"ע ולבוש סעיף ג. ונמוקי יוסף הל' ציצית בשם גאון.
 ט לבוש שם.
 י ט"ז סי' א. א"ל יוסף סי' ג.
 יא שלובשים ביום הכיפורים, כולקמן סי' תרי ס"ב.

יב ראה הק"י הלכות ה"ה ע' ב.
 יג וד"א שם (מעירובין ז"ר, ב).
 יד מנחות מג, א. שו"ע סעיף ב.
 טו וד"א סי' ב.
 טז לבוש סעיף ב.
 יז ע"ז כ"ב, א. מ"א סי' ב וסי' ג. וראה גם לקמן סי' שפב סי"א. ולענין מנוה ראה לקי"ש ח"ב ע' 162.
 יח נמוקי יוסף הלכות ציצית. שו"ע שם.

סימן כ"א
 א שו"ע ולבוש סעיף א. הולקום בזה בין קדושה, תשמישי קדושה ותשמישי מצוה, ראה לקמן סי' מב סי' וט"ז.
 ב ראה ד' שאל.